

Chemarea

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an.....Lei 200—
Pe un jumătate an.....Lei 100—
Autorități și instituțiuni.....Lei 500—
In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Cluj, Strada Regina Maria No. 36.
Telefon 7-60.

O piatră de hotar în mișcarea generației tinere.

Alegerea fratelui Viorel V. Tilea, fost subsecretar de stat, ca președinte al „Chemării”. O impozantă manifestație de solidaritate chemăristă în jurul tânărului șef. Semnificația alegerii. Adezuna entuziastă a organizațiilor județene. Un proces de reînnoire a cadrelor partidului.

Sâmbătă, 16 Mai, a avut loc o importantă consfătuire chemăristă, la care s'au discutat toate problemele puse de ultimele evenimente politice, alegându-se ca președinte al organizației, fratele Viorel V. Tilea fost subsecretar de stat, alegere care a avut rostul precis de a lămurii sensul mișcării politice tinerești din Ardeal și de a încadra statutul o stare de fapt, fixată în conștiința tuturor tinerilor chemăriști. Consfătuirea s'a ținut la clubul partidului național-țărănesc. Sedința s'a deschis la orele 7^{1/2}, seara sub președinția fratelui Dr. Sabin Mureșan.

Fratele Hariton Moldovan, secretarul general al organizației într-o cuvântare prietenească arată meritele fratelui Viorel V. Tilea, câștigat printr-o neobosită activitate politică, prin priceperea sa rară și înțelegerea ca nimeni altul a sufletului tinereșc, prin caracterul său de bronz, dând dovadă întotdeauna și în cele mai grele împrejurări prin care a trecut partidul național țărănesc de devotament și loialitate față de partid. D-sa demonstrează că alegerea ce se face este expresiunea voinții unanime, de a alege ca șef pe acela care s'a distins mai mult ca oricare altul prin faptele sale, și că această desemnare formală de conducător efectiv al grupării este reclamată astăzi mai mult ca oricând, fiind dictată nu numai de împrejurările politice prin care trecem, dar și prin nevoia de reorganizare impusă de statut și de afirmare a principiului solidarității cu partidul Tineretului chemărist din momentul înghetării sale în cadrele partidului, și-a fixat ca scop politic și moral, menirea de a întări și reînnoi în permanență cadrele partidului, de a reprezenta avant-garda lui ideologică și de a împiedica orice tendință centrifugală care ar fi de la distrămarea acestui puternic instrument politic. — În încheiere propune ca președinte pe fratele Viorel Tilea, propunere care a fost primită cu entuziasm de întreaga adunare și subliniată de puternice aplauze. Adunarea proclamă în unanimitate ca președinte al chemării pe fratele Viorel V. Tilea.

Fratele Sabin Mureșan, președintele adunării, într-o alocuțiune însuflețită, subliniază meritele alesului, evocând timpurile când împreună împărtășiau bucuriile succesului și deziluziile înfrângerii, vremuri când se împleteau din suferință primele înghetări ale celei mai puternice mișcări tinerești din țară. Alegerea făcută, prin proclamarea însuflețită ca șef al grupării, în persoana fratelui Tilea, este deslegarea fisească a ascensiunii unui om, care nu și-a cruțat niciodată energia, cheltuită cu generozitate pentru prosperarea organizației Chemarea și pentru consolidarea partidului.

Fratele Sabin Mureșan își arată încrederea deplină în virtuțile de înțelept conducător ale fratelui Viorel Tilea, având convingerea fermă, că în viitor ca și în trecut va fi la înălțimea chemării sale.

Răspunsul fratelui Viorel V. Tilea.

Iubiți Prieteni,

Sunt nespuse de mișcat de atențiunea de prietenie, și de atașamentul de care mi-ați dat dovadă azi prin entuziastele voastre aclamații. N'am râvnit niciodată onoruri. M'a preocupat întotdeauna munca, munca creatoare în sânul colectivității noastre tinerești. Și am muncit pentru binele și propășirea acestui tineret necruțând nici timp, nici oboseală. Și întru atâta m'am expus pentru această organizație, încât nu odată a trebuit să intru în conflict cu

VIOREL V. TILEA

anumite persoane, devenind chiar într'un timp un fel de parafulger al acestor supărări nu odată neplăcute. În vară, din cauza unor atitudini supărătoase ale unor domni față de activitatea mea la Chemarea, am vrut să mă despart de voi, crezând că am devenit o piedecă în propășirea tineretului național-țărănesc și am intenționat să vă convoc într'un congres și să vă rog să mă dispensați dela conducere. Hazardul și nu voința mea a făcut apoi să fiu chemat la un alt post. Timpul s'a scurs, evenimentele s'au depășit, și iată-ne ajunși azi la situația de acum.

Demnitatea pe care voi mi-o acordați o accept ca o propunere, care urmează să fie ratificată de forurile noastre competente și fiindcă m'am putut convinge că am deplina voastră încredere, cât și aceea a conducerii partidului național-țărănesc. Voin căuta să mă achit cu demnitate de această grea misiune, ducând la îndeplinire cu conștiințiozitate de zideratele și cerințele organizației noastre tinerești. Fiindcă ce urmărim prin asociația noastră, dacă nu crearea unei școale politice, în care să dăm posibilitate tineretului nostru să cunoască mecanismul partidelor politice, să pătrundă metodele de luptă ale vieții politice, să adâncească structura doctrinară și ideologică a acestor partide.

Va trebui să lucrăm mână în mână cu organizația mare a partidului,

lui, fiindcă suntem un trunchiu, o familie. Iată de ce pentru armonizarea acestei conlucrări am nevoie atât de încrederea voastră cât și de aceea a conducerii partidului. Țin aici să-mi exprim toată mulțumirea prea iubitului nostru șef d. Iuliu Maniu (aplauze prelungite) și mâinei sale drepte d. Alexandru Vaida-Voevod (aplauze prelungite), cari mi-au dat posibilitate să activez, învrednicindu-mă cu deplina lor încredere.

Azi nu mai e timp de taifas. Să trecem la fapte. Se apropie alegerile. În zile grele se cunosc prietenii. Iar faptul că această sală e plină de un tineret însuflețit și cu elan, înseamnă că fiecare din voi vrea să și slujească țara cu devotament.

Îndată după alegeri vom întocmi un program. Sunt o mulțime de tineri chemăriști, cari au studiat în țările occidentale, în Franța, Anglia, Italia sau Germania, cari ne vor fi de mare folos la redactarea acestui program de muncă al nostru. Activitatea tinereștilor este de importanță capitală în viața unui stat. Am fost cel dintâiu partid care a organizat cadrele tinerilor. Tineretul a dat dovadă întotdeauna de un caracter robust și integru. Arătați-mi unul singur dintre tinerii cari puși într'o situație de răspundere, să nu și fi îndeplinit rolul cu conștiințio-

zitate, cinste și devotament. Aceasta e mândria noastră.

Bineînțeles va trebui să intensificăm organizația noastră pe țara întreagă. Țara are nevoie de caractere, de oameni cari să aibe plăcere să muncească cu elan și cu pricepere.

Onoarea pe care mi-o faceți de a fi Președintele vostru, al Chemării tineretului național-țărănesc, implică o răspundere pentru voi toți și o obligație. Imi voi face datoria dar am să vă oblig și pe voi să vă faceți datoria.

Vă mulțumesc încă odată pentru onoarea pe care mi-o faceți și vă asigur că veți avea în mine un adevărat prieten. Nu mă considerați ca un șef conducător, ci în primul rând considerați-mă ca un adevărat prieten. Aceasta e baza și țara organizației noastre, prietenia. Unul pentru toți, toți pentru unul. Când am înființat Chemarea am fixat un principiu: să nu lucrăm niciodată pe cont propriu. Ci totul în beneficiul colectivității. O hotărâre, care mă privea personal niciodată n'am luat-o singur, mi-am întrebant întotdeauna prietenii, cerându-le sfatul și învoirea lor.

Avem o datorință sfântă, să lucrăm fără preget și cu elan pentru mult iubitul nostru Rege Carol II. (Aplauze frenetice) și propășirea neamului românesc pe veci unit.

Manifestul „Chemării”

Organizația tineretului național-țărănesc, din momentul apariției sale în arena vieții publice, și-a fixat ca scop al său, înlăptuirea de zideratelor etice în ordine politică, pătrunsă fiind de rosturile tinereții în regenerarea morală a unei națiuni. Ținând socoteală de pasul vremii, ea a încercat să adapteze mijloacele de luptă ritmurilor noi din care se desprind orientările social-economice și politice ale României de azi și de mâine. Respectând trecutul și tradițiile noastre spirituale, adâncind substatul etnic al creațiilor geniului rasei noastre, cercetând cu pasiune toate posibilitățile de devenire ale acestui neam de plugari harnici și cumiți, nu va socoti nici un sacrificiu prea mare pentru realizarea progresului națiunii române, și pentru păstrarea neștirbită a integrității teritoriale a statului român în forma actuală a așezărilor sale fundamentale. Suntem convinși, că virtuțile neamului nostru sunt cea mai perfectă cheazăsie că vom ieși triumfători din greutățile prin care trece astăzi țara și că numai strâns uniți în jurul tânărului și înțeleptului nostru rege vom putea învinge adversitățile interne și externe,

realizând acea organică unitate a poporului român de pretutindeni, visul de veacuri trăit și păstrat ca o comoară neprețuită în sufletul înaintașilor noștri.

Chemarea este rezerva inepuzabilă a partidului național-țărănesc pentru a cărui întărire pe țara întreagă a luptat necontenit, convinsă fiind că unitatea partidului naț.-țăr. a salvat unitatea sufletescă a neamului și va fi chemat în curând să servească țara în locuri de răspundere.

Chemarea va căuta prin toate mijloacele permise de etica socială, să întroneze principiul respectului muncii productive în toate domeniile vieții sociale și de stat, luptând pentru înlăptuirea unei orânduirii mai bune și mai echitabile, toate acestea fiind posibile numai într'o societate în care capacitatea de muncă și talentele sunt apreciate în reala lor valoare.

Rezerva partidului național-țărănesc, intră acum în luptă prin participarea ei directă, astăzi fiind dator cu toții să ne angajem toate puterile de muncă pentru ducerea la izbândă a partidului național-țărănesc.

CHEMAREA TINERETULUI
NAȚIONAL-ȚĂRĂNESC.

Chemarea la luptă.

FRAȚI ROMANI!

Vă chemăm a șaptea oară la luptă, de când Bunul Dumnezeu ne-a dăruit România-Mare.

Acum doi ani, când după lupte sângeroase de zece ani de zile am doborât dușmanii, credeam că în scurtă vreme vom avea pacea și binele și pentru biata nație românească.

Ne-am înșelat amar! Abia s'au împlinit doi ani și partidul național iarăși e silit să ia în mână steagul de luptă.

Ce am făcut în acești doi ani?

Întâi de toate am întronat libertatea și dreptatea.

Libertatea, ca nația să-și spună cuvântul, așa cum vrea, în treburile țării.

Libertatea, ca satul, județul și țara să-și aleagă conducătorii născuți de jandarmi, prim-pretori și hoți de urnă.

Libertate, ca plugarii să vândă și să cumpere pământurile expropriate.

Pe urmă am făcut rânduială în gospodăria țării.

Am făcut ca banul să fie ban, adică am făcut stabilizarea. Am plătit datoriile statului, fiindcă din pricina aceasta nu aveam încrederea țării străine.

Am micșorat lefurile slujbașilor, ca să crămăm a zecea parte din bugetul statului.

Am urcat prețul vitelor. Am scăzut prețul mărfurilor.

Am pus temelie pentru Creditul Agricol ca țărani să primească bani ieftini. Iar, când am văzut că tulburarea în țară tot nu încetează, am așezat pe tron pe Majestatea Sa Carol II surghiunit de liberali. Am făcut Regelui iubit o primire cu adevărat împărătească.

Și multe alte lucruri bune am făcut. Le cunoașteți bine D-voastră, căci astăzi nimenea nu mai poate să vă îmbete cu apă rece.

Mulți dintre D-voastră erați nerăbdători. Așteptați dela guvernul acesta, ca în doi ani de zile să coboare raiul pe pământ.

Gata, gata să vă supărați pe noi, de ce nu dregeam noi în doi ani de zile, tot ce liberalii și averescanii au stricat în zece ani de zile.

Noi vă spunem că mai întâi trebuie să ne întărim bine, ca să putem da lovitură de moarte dușmanilor poporului. Nu ne-ați crezut.

Ați văzut ce am pățit. Toți, dar toți dușmanii libertății s'au adunat în contra noastră.

Legea cametei și revizuirea reformei agrare au pus colac peste pupăză.

La câteva săptămâni după ce am votat acele legi, furia dușmanilor n'a mai cunoscut margini. Tot noroiul din lume l-au aruncat asupra noastră.

Regele nostru iubit dorea să aibă un guvern al tuturor partidelor. — De dragul păcii am spus că primim și noi unirea tuturor, sub conducerea d-lui Titulescu, un om de seamă, prețuit și în țară și în străinătate și ne-am dat bucurios la o parte.

În loc de aceasta cu ce ne-am pomenit?

Cu guvernul Iorga-Argetoianu!

Au biruit dușmanii poporului și dușmanii Regelui!

A biruit minciama, înșușirea și nemernicia.

Cel dintâi lucru al d-lui Argetoianu a fost să dea mâna cu liberalii; cu acela cari au dușmănit pe Rege și au împietit poporul.

D-l Iorga se lasă dus de nas. Ferească Dumnezeu de ce va urma!

În loc să avem un guvern al unirei tuturor, avem dimpotrivă un guvern al învrăjbirii tuturor. Va sfârși iarăși tot ce noi am dres cu atâta trudă.

Ce o să dea peste capul bietei țări, o să vedem în curând.

Argetoianu este doar acela, care a trecut din partid în partid și pretutindeni pe unde trecea lăsa prăpăd în urma lui.

Argetoianu este acela, care toată viața lui a pus bețe în roate la toate legile, cari dădeau drepturi poporului.

Argetoianu a fost dușmanul pe față al reformei agrare!!!

Nici bine nu s'au împlinit la cârma țării și Argetoianu-Iorga cu dea sine putere oprește legile în loc. Repede au desființat legea jandarmeriei ca să facă iar sbiri din jandarmi. Asemenea și legea cumulului prin care am hotărât ca nimenea să nu poată avea câte două și trei slujbe. Mai ales cu legea cametei au ce au. D-l Argetoianu a declarat că nu va împlini-o.

Nămăi orbi nu văd că Dumniilor împing spre dictatură.

Ce e dictatura?

Dictatura este, când guvernul nu ține seama de legi, adică el cârmuește fără de legi; și când guvernul nu mai întreabă poporul ce dorește și ce vocește.

Dictatura este când fiecare își face de capul lui fără să țină seama de dorința obștei.

Fraților!

Săriți și apărați-vă drepturile până nu-i târziu!

Săriți și apărați-vă cu voturile voastre!

Vă chemăm pe toți la luptă. Să o dăm bărbătește cum-am dat-o și altădată.

Acum lupta va fi scurtă și va fi cea din urmă.

De biruința partidului național-țărănesc e legată fericirea și mântuirea țării!

Cu Dumnezeu și cu roata O înainte! Treacă Partidul Național-Țărănesc!

Ministerul Instrucțiunii Publice și al Cultelor. Direcțiunea Clinicilor Univ. din Cluj

Nr. 2627—1931

Publicațiune

Comisiunea de licitații de pe lângă Clinici, în ziua de 10 Iunie 1931, orele 17, va ține în Cluj, Strada Mico No. 3 licitație publică cu oferte închise și sigilate pentru aprovizionarea Clinicilor cu laptele necesare dela 1 Iulie 1931, până la 1 Iulie 1932.

Nu se vor lua în considerare oferte referitor la cantitate mai mică de 75 litri.

Caietul de sarcini se poate vedea în acelaș loc.

Cluj, la 9 Mai 1931.

Direcțiunea.

* **Costume de bac**, bonete, pantofi, cordoane, cele mai bune eau de cologne, săpunuri și perii de dinți se pot afla la parfumeria D'OR Cluj, Piața Unirii 6. 13 Nad.

* **S'a deschis chioscul** din Parc sub noua conducere a dlui Subaticu cunoscutul cofetar din Cluj. Singurul loc de recreație a Clujului unde se poate petrece admirabil și la aer liber. Bucătărie aleasă. Mâncări bine pregătite se vor servi cu prețuri moderate. Costiță la grătar două felii 35 lei. 1 kg. vin bun 40 lei. În permanență prăjituri și înghețată proaspătă mai ieftine ca ori și unde. 23

Plugarii, cetiți și răspândiți „FOAIA NOASTRĂ“

Nerușinare ciocolască depun listele

Nimeni n'a grăit un adevăr mare, decât acela care a spus că coii n'au rușine.

Numai astfel se poate explica în drăzneala lui Argetoianu, care acum cerșeste voturile țărănilor, după ce mai înainte a spus că „țărani n'au decât o calitate, le put picioarele“.

D. Argetoianu care e băiat smecher s'o fi gândit astfel: „Țărănilor le put picioarele, dar nu și voturile“.

Frații noștri țărani din Ardeal și Banat îl vor plesni pe Argetoianu cu voturile lor la mir, punând din nou ștampila pe roată, semnul partidului național-țărănesc.

Desigur că atunci Argetoianu se va răzbuna ca văcarul pe sat și va spune: „țărănilor le put și voturile“.

Aflăm în ziarele bucureștene că în majoritatea județelor, guvernul nu are nici cei 40 de oameni, necesari depunerii listelor de candidați, și recurs la asistența servitorilor de pe la diferite autorități, cari au fost luați din serviciu și transportați la tribunal să susțină aceste liste.

Și la Cluj, lucrurile s'au petrecut la fel.

D. Iorga care s'a declarat gelos de bunăcuviință și demnitatea alegerilor putea să ne scutească de acest spectacol.

Domnii cari vor profita din aceste candidaturi să fie poftit să-și găsească alți susținători de liste, iar pe servitori să-i fi lăsat la serviciile lor, că de asta îi plătește țara...

Hora alegătorilor.

I.

Vin alegerile iară,
Alt năcaz pe'ntraga țară
Și s'abat iar pela noi
Ciocci vechi și ciocci noi
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

II.

Vin puhoaic liberale
Indopate cu sarmale
Promițând marea cu sarea
Și bănetul cu căldarea.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

III.

Vino Zdrelea, Mărușelu
Vin tâlharii de tot felu
Să dea celor în opine
Câte douăzeci și cinci.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

IV.

Vin gogiții, fripturiștii
Vin cu toți foștii miniștrii
Vin cu toți și lor mai marii
Și cu toți cărmidafii.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

V.

Vin să spună toți în cor
Că la Ruși nu-s morții lor,
Că Ardealu-i cucerit,
Prin urmare-i de halit.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

VI.

Vezi cum orice țărătură
Face zeale-n colț la gură,
Și își dă eu pumnii 'n piept
Arătând, că-i om deștept.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

VII.

Toți împrăștie minciuni,
Promițând că fac minuni,
Iar de vin ei la putere
Toarnă legi și fac avere.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

VIII.

Știm noi însă treaba ce-i
Ardealu-i sătul de ei
Căci de zece ani în șir
Ne-au dat numai cu sietir.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

IX.

Nu ne trăbe venetiei,
Pe cari nu-i mai vezi pe-aici
Și pe cari când i-ai ales,
S'au schimbat de nu știi ce-s.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

X.

Nu mă duc cu Argintoișanu
Că o zăs că pe țăranu
Să îl mănecă ciocărele,
Că îi put picioarele.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

XI.

Da cu Iorga m'aș fi dus,
Cine însă l-o fi pus
Ca să-și rădă de norod
Luând tovarăș un răvod.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

XII.

Așa-i neamul de ciocoi,
Zice, că îi drag de noi,
Da ciocoiul pe român,
L'ar băga de păr în sân.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

XIII.

Ridicați cu toții 'n vânt
Steagul nostru drag și sfânt
Național-țărănesc
Pana Tatălui Ceresc.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

XIV.

Și veniți să-l închinăm
Șefului și să-i urâm
Biruință peste țară
Iar dușmanilor ocară.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

XV.

Nu ne trăbe lifte mari
Suntem neam de opincari
Oi vrem oameni dintre noi
Să ne scape de nevoi.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

XVI.

Haideți dar strigați cu toții
Vivat Maniu și soții
Vivat Vaida, Ștefan Pop
Hai cu toți la vot, potop.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

XVII.

Haideți frați cu toți la vot,
Să trântim guvernul tot,
Că de iese Argintoișanu
Vin belele cu toptanu.
Haideți frați cu toții gloată
Puneți ștampălu pe roată.

XVIII.

Ce ne trăbe nouă azi
Lațul iarăși la grumazi,
Noi vrem pace, libertate,
Iar nu brațe ferecate.
Să-mi dea Iorga lumea toată
Eu puiu ștampălu pe roată.

Moș Ion Roată.

Uraganul sovietic sau războiul de mame al Sovietelor

În anul trecut al „Chemării” am văzut alianța survenită între naționalismii germani și Soviete, alianță, care rezintă un mare pericol pentru echilibrul pacific al lumii. În articolul de față vom expune în câteva trăsături generale planul marelui războiu pe care-l pregătesc Rușii.

Sovietele și naționalismii germani au dat de acord în privința executării planului de războiu, ca atunci când sovietele vor ataca sub un oarecare pretext Polonia, armatele organizate de naționalismii germani să inunde Coridorul Danzigului unindu-se cu cele ale Rușilor.

Ministerele de externe ale diferitelor state europene, cari cunosc în parte aceste planuri, discută în mod foarte serios această problemă și constată, că guvernul german dă frâu liber unei emenene acțiuni periculoase. În opinia publică germană există o mare mulțumire în privința granițelor răsturnate ale Reichului și-a Coridorului la Danzig, așa că acțiunea naționalismilor germani are în spate aprobarea sentimentului întregii opinii publice germane, iar împotriva acestei furtive a naționalismilor germani, guvernului i-ar fi imposibil să ia o hotărâre și-o atitudine energică de suprimare.

Bazați tocmai pe acest fapt, naționalismii germani și bolșevicii își întocmesc planurile în liniște, fiind asigurați că în partea Germanilor acțiunea lor nu găsi nici o împotrivire.

„Accentuez într-un mod foarte categoric, — spune autorul unei întregiri de articole, în această privință, scrise în „Morning Post”, că am date certe precise referitoare la acordul dintr-un Hitler și-a bolșevicii cu privire la încheierea împotriva Poloniei”.

Și repet că despre toate aceste fapte cunoștință și ministerele de externe ale statelor europene”.

Fără îndoială, că această colaborare hitleristilor și-a bolșevicilor produce mare enervare în Europa răsăritească. Rusia e sigură, că într-un viitor războiu pe Polonia în scurt timp o va avea s'o îngemănăzeze.

Numărul armatei sovietice de azi e de 600.000 de oameni, afară de numărul de 300.000 de oameni aplicați în diferite servicii de administrație și în poliție publică sovietică.

Cu rezervele de armată și bolșevicii, sovietele în mai puțin de trei luni de războiu, pot pune pe picior de războiu 1.000.000 de oameni, sau o armată atât de colosală, împotriva căreia armatele naționalismilor poloni și români, n'ar putea să lupte cu nici o șansă de succes”.

E interesant și faptul, că Sovietele au clară pe față „că armata lor e mult mai bine pregătită și e mult mai disciplinată, decât armata polonă sau română”.

După aprecierile strategienilor ruși și germani, Rusia în timp de trei săptămâni cu mare ușurință poate trimite milioane de oameni la granițele poloneze și la Nistrul nostru, iar această armată va opera după un plan de războiu, care deja e bine stabilit și foarte sigur întocmit.

Acest plan a fost întocmit astfel ca să se realizeze în mai puțin de două săptămâni, iar rezultatul său bine știut și sigurat. Măsurile în privința realizării s'au și luat.

Rețelele de căi ferate ce duc în spre naționalismii poloneze și române sunt înfățișate în cele mai bune condițiuni. Depozitele din apropierea acestor căi ferate se află combustibile de cărbuni, de acești cărbuni nu se poate fi înghețată nimenea sub sancțiunea pedepsei cu moartea.

La fel sunt depozitate, tot în apropierea granițelor poloneze și române, cantități de munițiuni, arme, și alimente suficiente pentru o armată de 17.000.000 de oameni pe teren de șase luni. Aceste depozite sunt bine alimentate cu arme, munițiuni, și tot felul de provizii mili-

itare etc., iar conducerea și organizarea lor se află în mâna naționalismilor germani și anume sub conducerea unui comandament aparte.

„In șase luni trebuie să terminăm războiul”.

În cercurile militare sovietice se crede că într-un timp de maximum 6 luni de zile se va putea distruge cu ușurință armata polonă și română, iar în privința asigurării succesului, vor avea un mare rol și comunistii polonezi, cari stau direct sub conducerea Moscovei și cari vor avea rolul lor bine definit în dosul frontului, producând disordini și atentate.

„Organizațiile de spionaj sovietic și de informații, afirmativ, sunt așa de puternice, atât în ARMATA POLONĂ, CAT ȘI ÎN CEA ROMANEASCĂ, încât Sovietele ușor pot conta pe acestea să dărâme podurile, fortărețele, liniile ferate de încrucișare și să producă exploziunile magazinelor de armamente, ale celor de muniții și alimente etc...”

„Referitor la executarea acestora comunistii polonezi au și primit instrucțiunile necesare: toate acestea se vor îndeplini după un anumit program”.

Prin ducerea la îndeplinire ale acestor oribile dezastru, armata sovietică va fi foarte mult ușurată în operațiunile ei.

O mare importanță se dă din partea Sovietelor aviației și dezvoltării flotei aeriene. Aviația își va concentra terenul ei de acțiune în spre hotarele poloneze. La Minsk, Smolensk, Kiev etc., au clădit aerodroame militare de dimensiuni uriașe, aerodroame în care și astăzi „SE AFLA ÎN PERMANENȚA CATE 300 DE AVIOANE MILITARE; trei fabrici uriașe și de zi construiesc cele mai perfecte tipuri de avioane pe cari le înzestrează cu tot ceea ce tehnica modernă are mai perfect”. Sunt apoi o mulțime de fabrici, cari ușor se pot transforma în asemenea uzine de fabricare de avioane și arme. Toate aceste fabrici de avioane și aerodroamele sunt situate la câte o distanță de câte patru ore aeriene de Varșovia, capitala Poloniei și la 6 ore de Bucureștii noștri.

„Varșovia, care nu este mai departe de patru ore distanță aeriană de aerodroamele și fabricile sovietice, după planul de războiu al comandamentului sovietic, la câteva ore după declarația de războiu, va fi expusă la o groaznică manevră de gaze și bombardamente din partea aviației”.

Chiar și „Planul pe cinci ani” în primul rând este alcătuit în concordanță cu planul de război sovietic.

„Toate fabricile puse în funcțiunea realizării formidabilei construcții economice în cei trei ani din urmă, se pot transforma, fără excepție, cu cea mai mare ușurință în fabrici de arme, munițiuni, avioane etc., puse în serviciul armatei”. Așa de ex. uriașa fabrică de tractoare dela Stalingrad, care azi e cea mai mare fabrică de tractoare din întreaga lume: IN CEL MAI SCURT TIMP SE POATE TRANSFORMA ÎN FABRICA PENTRU FURNIZAREA DE TANKURI, AUTOMOBILE BLINDATE ETC., ȘI ÎN ASEMENEA CONDIȚIUNI, ÎNCAT PE FIECARE ZI POATE FABRICA PESTE 50 DE TANKURI”.

La fel se poate transforma în fabrică de arme spre acelaș scop, o mare fabrică de automobile dela NIJNI-NOVGOROD, care a fost înființată nu de mult de Soviete.

În PENZA, fabrica de biciclete și motociclete, în care lucrează peste 9000 de muncitori, se poate transforma în scurt timp în fabrică de mitraliere, fabricație de piese și părți de avioane și munițiuni.

S'au reorganizat apoi vechile arsenale și fabrici de arme ale fostului imperiu țarist; ele au fost provăzute cu cele mai moderne instalații de mașini, uzine și ateliere pentru fabricarea de arme și munițiuni. Au fost reorganizate în aceste condițiuni vechile fabrici de armament din LENINGRAD, MOS-

Revizionism

Mișcarea revizionismului maghiar, după cum am mai afirmat, are în fruntea sa pe toți acei nobili, cari după tratatele de pace s'au refugiat din ținuturile anexate țărilor successorale și cari prin absenteismul lor pierdeau averi și latifundii enorme. În colaborare cu nobilimea din actuala Ungarie ei stăpânesc destinele țării, agitând mereu această mișcare prin care găsesc o justificare de a governa.

Țărănismul și muncitorismul maghiar e străin de sufletul mișcării ce n'o interesează de loc, deocamdată pentru aceste masse are mai mare importanță soluționarea crizei interne. Guvernul conților, în frunte cu Ștefan Bethlen, care n'a putut soluționa chestiunea crizei interne, a atribuit acest insucces programatic tot „himericelor tratate de pace”, fără a căror revizuire Ungaria cunită nu poate trăi. Iată pentru ce nobilimea dela conducere, obișnuită să ducă o viață de trântori, a pasionat massele de jos pentru această acțiune: iar mișcarea are în frunte pe nobili ca: contele Bethlen, contele Apponyi Albert, Horthy Miklós, Huszár Károly, Wekerle, Andrásy Gyula, Vlassics, Szeferényi, Teleki Pál, Herczeg Ferencz, Csernok János (acesta din urmă e prinț din neamul lăetilor, dar cu puțin se deosebește de ceilalți confrăți cu sânge albastru, cum s'ar zice e prințul țigănilor = hercegprimás), Dr. Pály Ede, Rákosi Jenő (cărui Lordul Rothermere după moarte i-a ridicat și o statuie, ca celui mai aprig luptător revizionist), Nagy Emil, Vermes Béla, Polony Dezső, ministrul Gömbös, Buday L., Dr. Halmai E., Hegedüs Loránt, Laky D., Dr. Olay, Dr. Poka-Pivny, Surány, Szádeczky, Tomcsány, F. Eckhard, Birinyi, contele Csáky, B. Jancsó, E. Pivány, Dr. Peckány etc., etc.

Cea mai mare parte dintre aceștia sunt nobili de rasă, ceea ce-i tradează și y-cul

COVA, TULA și toate celelalte fabrici din orașele ținutului Uralilor, unde au materii prime în abundență.

„Sub conducerea uzinelor Krupp au luat ființă în MAIKOP și GROZNY două URIAȘE FABRICI DE ARME ȘI MUNIȚIUNI, cari fabrici, după aprecierea unor ingineri experți americani, au o capacitate, care întrece pe a oricărei mari fabrici de arme din statele cele mai puternice continentale”.

Sunt deasemenea multe alte fabrici, cari se pot alcătui fără mari dificultăți în slujba acestui scop, producând tot ceea ce tehnica modernă are mai perfect în aceste ramuri de industrie.

Front unic împotriva pericolului amenințator.

Toate cele de mai sus afirmate le constată cu mare îngrijorare într-o serie de articole marele ziar conservatorist englez „Morning Post”. În concluzie, rezultă dintr-acestea — „că Rusia n'a fost niciodată așa de puternică în militarismul ei, decât cum a devenit în anii din urmă ai regimului Sovietelor”.

Pregătirile de războiu ale Rusiei, mobilizarea imensului număr de oameni, ce pare a fi un colos nepuizabil, prezintă un groaznic pericol pentru Europa, pentru actualele orânduri sociale și pentru burghezimea capitalistă a ei. Pericolul e cu atât mai mare cu cât Sovietele au legat o periculoasă alianță cu naționalismii germani, cari lăsându-și la o parte orice considerațiuni de organizare doctrinară și de scrupul moral, au întins mâna Sovietelor.

Imorala alianță găsește cu cale de-a se măsura cu întreaga lume, producând un dezastru colosal în concertul căruia vor intra toate popoarele.

Și pentru a înlătura acest groaznic cataclism, statele Europei trebuie să procedeze pe orice căi pentru a încheia și realiza un front unic și comun împotriva reacționarismului, a bolșevismului amenințator și în special contra alianței periculoase a acestora.

Alte comentarii?! Le credem de prisos! Dar deocamdată să ne temem pielea”!

PETRE PETRINCA.

din coada numelui de familie. (Y-cul din coada unui nume unguresc denotă nobilimea respectivului).

Această oligarhie maghiară, care de altfel a fost și autoarea războiului maghiar, ce duse la războiul mondial, pledează astăzi nevinovăția Ungariei, în speranța unei revizuirii a tratatelor prin care, eventual, să-și mai recapete ceva din averile pierdute.

„Dacă în alte țări autorii războiului au fost gonți dela putere, în Ungaria moștenitorii, partizanii și adepții lor își continuă activitatea sugând măduva țării și persecutând cu ură oarbă pe toți aceia cari văd clar în jurul lor”. Ei plâng cu jale pe frații pierduți prin Trianon, cari poate nu regretă așa de mult regimul arcaic al unui Horthy și al unui Bethlen. Și poate că nu-și plâng așa de mult frații pierduți prin Trianon, ci mai mult marile averi și latifundii, cari prin reformele survenite în statele successorale s'au împărțit țărăniei, privându-i astfel de-o viață leneșă și plină de plăceri.

Și astfel această viață fastuoasă și princiară, pe care n'o poate uita nobilimea maghiară, s'a stins pe veci.

Un ungur spunea despre aristocrația maghiară: „că e lipsită de un caracter fix și serios: sufletul ei, întunecat de aviditate și sete de pământ, nu o gândește, decât sentimente servile cheltuindu-și veniturile în străinătate, experiența ne arată, că toți acești prinți, conți și baroni maghiari trăgând din moșiile lor venituri incomensurabile, n'au sacrificat nici o lețcaie pentru progresul națiunii”. Și această aristocrație se află astăzi la conducerea țării maghiare, care agită acțiunea revizionismului maghiar în spre binele și progresul națiunii lor. Partidul acestor prinți, conți, baroni mari latifundiași, creștând în fastul și viața cea mai parazitată ce-o poate duce o clasă de oameni, se pretind a fi azi cei mai buni patrioți ai „bieții Ungarii ciuntite”. Și iată-l pe Andrásy luptând pentru dezrobirea unui nemernic mușic săcu din Ardeal, pe care ai lui, înaintea războiului mondial, îi călcău cu trăsuri în praful drumurilor, dacă se întâmpla ca acești nemernici să nu se fi ferit la timp din drumul caleștilor boierești... Pentru un Andrásy un om era considerat ca atare numai dacă se naștea cel puțin baron, pentru ei omul începea să devină om numai dela „baron mai sus c'o treaptă socială”.

Poate că și această nobilime latifundiară a contribuit mult la destrămarea Ungariei. Dacă Plinius spusese odinioară, că „latifundia perdidere Italiam”, noi am putea spune, că „latifundia perdidere Hungariam”!

Țărăniei maghiare îi este absolut indiferentă problema ațigată de nobilimea conducătoare și în acelaș timp își bate joc de conducerea lor politică. „A politika az urak hunczatsága”. (Politica e șmecheria domnilor, adică a nobililor).

Acțiunea revizionismului maghiar în străinătate, n'a găsit răsunet, decât tot în cercul nobilimei, cu care prinți, conți, baronii și nemeșii unguri erau în legături de înrudiri și prietenii legate în timpul vieții parazitare plină de petreceri și chefuri, ce-o duceau aceștia prin toate metropolele Apusului și-a localităților de petreceri în decursul anotimpurilor. Elveția, Italia, Riviera, Monaco, fîșdurile norvegiene etc., cu toate localitățile lor de vilagiatură, înaintea războiului, erau pline de acești unguri îngânfați și țâfnoși, cari din îndălțimea poziției lor sociale disprețuiau pe burghezii înștrăiți, și cari își permiteau și ei asemenea viață de petreceri. În aceste localități se sfântau toate veniturile mari lor latifundii, sudoarea țărăniei de pe pustă și alor câteva neamuri pe cari războiul mondial le-a scăpat de această stare de ticăloșenie. Iar nobilimea Apusului își compătimentează confrății de azi, dar cu buzunarele goale... Democrația Apusului însă, respinge cu energie această acțiune criminală, ce completează contra echilibrul pacific al lumii.

Dar s'a stins de mult această țară a Canaanului și au trecut de mult frumoasele „zile de Aranjuez”! Și moartea ei va fi pe veci!

P. P.

Înțelesul luptei de astăzi

Cine și-a închipuit că partidul național-tărănesc va putea schimba stările sociale și politice într-o singură guvernare, nu și-a dat seama niciodată de mersul sinuos al oricărei evoluții social-politice.

Evoluția socială nu poate fi reprezentată printr-o linie necurmată ascendentă, ci printr-o linie sinuoasă, cu urcări și scăderi, a cărei mijlociu urmează însă o linie ascendentă.

Partidul național-tărănesc a luptat zece ani pentru îndepărtarea unui regim de abuz, nedreptate, călcarea de legi și de drepturi, unui regim de dictatură oligarhică și de impilare a maselor țărănești. A luptat zece ani pentru respectarea drepturilor constituționale, a dreptului de vot, pentru respectarea drepturilor cetățenești și întronarea democrației, pentru respectul legii și angajamentelor de stat, pentru apărarea intereselor celor mici. Cu luptă grea, cu solidarizarea întregii nații, partidul național-tărănesc a învins.

Dar ce a învins?

A învins opunerea păturei oligarhice și a conducătorilor țării ca partidul național-tărănesc să vie la cârma Statului!

Dar mai departe?

Partidul național-tărănesc a găsit pretutindeni o armătură puternică, înrădăcinată în rău și abuz, a găsit o funcționare dușmănoasă și pasivă, pretutindeni, de sus până jos, oameni ai oligarhiei care au plecat, spioni, răuvoitori, gata oricând să împiedece binele și să compromită orice idee. Mai mult, partidul național-tărănesc venit la cârmă s'a găsit în fața unui haos legislativ, în fața unor legiuiri impiloatoare și nedrepte, în fața lipsei oricărei organizări pe care să-și întemeieze programul de dreptate socială și de propășire a țării, programul său de ocrotire și de ridicare a păturilor sociale în economie cu interesele generale ale țării și a celorlalte pături sociale.

În fața acestei situații, partidul național-tărănesc nu avea de cât două căi de urmat. Sau o cale revoluționară, așezând dintr'odată organizația de Stat așa cum voia el și cum interesele țării o dictau. Sau o cale pașnică de persistentă luptă contra greutăților și piedicelor ce stăteau în calea realizării programului partidului național-tărănesc.

Poate mulți se așteptau ca partidul național-tărănesc să apuce prima cale și poate sunt mulți care reproșează și astăzi acestui partid că nu a apucat calea revoluționară a răsturnării situației de fapt. Partidul național-tărănesc însă a trebuit să prefere calea pașnică, fiindcă venit la cârmă în temeiul legalismului și al respectului drepturilor legal câștigate, nu putea face altfel.

Cu mici schimbări partidul național-tărănesc a fost obligat să înceapă lucrul cu oamenii, organizațiile, instituțiile și legile pe care le-a găsit.

Evident munca a fost grea, piedicele la tot pasul greu de învins, opunerea pasivă a tuturor greu de înfrânt, însă cu energie, cu muncă partidul național-tărănesc a reușit să în acești doi ani și jumătate de guvernare să îndepărteze multe rele tradiții, să așeze România pe o bază nouă de drept, și să-i îndrume soarta pe calea propășirii.

Când se va face bilanțul guvernării național-tărănești se va vedea că nu s'a făcut nimic în România de douăzeci de ani, că pentru noua așezare a Statului, în trebuit să se facă acum legi și să se ia măsuri elementare, care de mult trebuiau luate.

Se va fi făcut și unele greșeli, poate unele dispoziții legale nu sunt potrivite, mai e trebuință de alte legi care încă nu s'au făcut, însă vina nu poate fi atât de mare. Numai acel care nu lucrează nimic nu are prilejul să greșescă.

Fapt este însă că partidul național-tărănesc a dat țării o nouă înfățișare: democratică, legalistă, dreaptă. Aceasta înfățișare a creat încrederea generală de care se bucură România în străinătate, și competițiunea generală de a ne câștiga prietenia.

Aceasta este judecata operei partidului național-tărănesc, nu critica intereselor care se gândesc cu durere la timpurile pierdute și la foloasele ce nu se mai pot întoarce niciodată.

Oligarhia ingenunchiată în toamna anului 1928 a luptat necurmat în tot timpul guvernării național-tărănești, întreprinzând o campanie nedemă de intrigi, insulte și calomnii, făcând rău chiar țării, cu dorința numai ca noul regim să nu reușescă. Toate acele ligi antipolitice, toate acțiunile de îndemn la guverne personale și de dictatură, toate campaniile extremiste, toate campaniile contra creditului țării și a economiei naționale, au fost născute, întreținute și împinse de aceiași oligarhie, care dorea să-și recapete puterea pierdută.

Prin buna noastră credință ne-a văzut părăsind puterea. În spatele partidului național-tărănesc care a plecat, apele s'au închis. Putem renunța la încrederea în victorie? Se dă acum lupta pentru reînnoirea regimului oligarhiei care, dacă vom fi învinși nu va mai putea fi îndepărtată nici după zece ani.

Putem lăsa pe dușman să ne învingă? În acest împrejurări putem să crățăm cea mai mică forță și să o aruncăm în lupta ce începe la 1 lunie acest an?

N. G.

EXPOZIȚII

Zilele acestea s'a deschis la Cluj, în sala festivă a Prefecturii județului, o expoziție: „Cum trebuie să ne fie Căminul”. Am avut curiozitatea de a o vedea și eu, nu din vreun imbold care să anticipeze viitorul, ci din curiozitatea de a mă lămuri asupra felului cum înțeleg edilii noștri să soluționeze o asemenea problemă... Am intrat deci în Prefectură încurajat oarecum de privirile Dlui Paukerov, un om mic de stat, dar mare în întreprinderi artistico-diverse, care mi-a zămăit încrezător în sine și în opera Dsale gătită, și de ce n'am mărturisit-o, admirabil aranjată în sala festivă și în camerele învecinate.

Pavilioane minuscule, mobile de mahon și de nuc, covoare persiane, tablouri, divanuri puhave, paturi cu saltele umplute cu puf pentru ca să nu facă bătaie celui care dormi în ele, plapome de mătase lyoneză, radio, șifoniere, sau mici și frumoase covoare, cum e acela cumpărat de un oarecare domn dela Banca Națională cu 30 mii Lei, apoi fel de fel de drăcovenii, între cari am zărit și volume de Dekobra, acest François Copée al vremurilor moderne, etc. toate, toate sunt „indispensabile”, spun edilii noștri, pentru „Căminul de mâine”.

Așadar toate sunt bune și frumoase, și totuși expoziția e ceva care nu trebuia să fie. Nu, pentru că ea servește scopu-

rile unui ins care a mai încercat asemenea lucruri peste hotare, urmărind meschine interese și al doilea fiindcă expoziția are în ea ceva care jicnește. Am constatat personal aceasta... În perioada de criză economică acută prin care trecem și care apasă de o potrivă clasele sociale e hazardat să arăți că „în căminul viitor” e neapărat nevoie de scrinuri de mahon, 8 fotolii, o masă și un dulap cari toate, sunt numai patru, fac bagatela sumă de 85 mii lei. Nu! O expoziție în felul „cum ar trebui să ne fie căminul”, trebuie altfel organizată; trebuie făcută pentru cei mulți, nu pentru câțiva cari își pun biletul de vizită pe covoarele de Persia cumpărate și pe cari am văzut cu satisfacție, căzând saliva unui om robust în ochii căruia am citit prevestiri de furtună. Pe acest om de treabă l-am urmărit de aproape. Am intrat în vorbă cu el, strecurând discret întrebarea: „Ce-ți place D-tale mai mult?” Mi-a arătat un pavilion în care se distingeau arme de vânatoare. Întrebându-l ce meserie are, mi-a răspuns de tot simplu: „Sunt șomeur”.

Da, da, dlor edili, e șomeur. Și-i nu numai unul din miile cari rabdă în țară sau din milioanele de peste hotare. Faceți mai bine expoziții pentru ei și pentru poporul cel mult și necăjit și în loc să le arătați farfurii de Sèvres, poleite

Scurt manifest electoral pentru Ardelenii săraci

Fraților, votați cu ○ roata.

De ce?

1. Pentru că semnul ○ roata, este semnul partidului național-tărănesc, care se sprijină pe țărani săraci, pe micii plugari și pe muncitorii intelectuali și manuali veșnic săraci.

2. Pentru că partidul național-tărănesc, a făcut tot ce i-a stat în putință ca să ridice viața celor mulți la un nivel mai omenesc. Și dacă n'a realizat atât de mult aceasta se datorește faptului că n'a vroit din milă, condamnată ce e drept, să dărâme din temelie bruma de boierie gălcevitore care ne asurzeste urechile de prisos.

3. Pentru că partidul național-tărănesc, este singurul partid din România, care-și recunoaște greșala de a nu fi păstrat ritmul revoluționar al vremurilor noastre, care trăiește cu adevărat drama plină de cel mai înalt conținut moral, a încercării de reconciliere între bogați și săraci, între formele asfixiante ale trecutului și perspectivele minunate ale viitorului.

4. Pentru că boierii, adică oamenii bogați, răi și proști care n'au priceput și nu vor pricepe nici odată suflul și necazurile omului sărac, își vor face de cap, mai ales că pofta lor de câștig n'are margini.

5. Pentru că în sufletul nostru și în toată înțelegerea noastră se așează din ce în ce convingerea, că nu trebuie să ținem în viitor socoteală decât de două lucruri, care credem că ar putea forma armătura programatică a unui partid radical-democratic: de cinste și de disciplină a forței nive-

latoare pusă în serviciul celor mulți și într'adevăr puternici.

6. Pentru că partidul național-tărănesc nu se închină unor forme învechite ale vieții, pe care boierii le consideră ca eterne, și nici nu se lasă rebul propriilor sale creații, atunci când creațiile sale nu îmbracă perfect nevoile existenței omenești.

7. Pentru că va modifica structura sa programatică și ideologică cu scopul de a isprăvi pentru totdeauna cemasarada penibilei reveniri a trecutului.

8. Pentru că este în stare acest partid să răstoarne lumea veche cu susul în jos și dacă va fi nevoie chiar dintr'odată.

Pentru că partidul de adunătură boierească (ciocoiască) care se află astăzi la cârmă nu va face absolut dar absolut nimic și acest lucru poate garanta orice om de ispravă conștiința și onoarea lui, întrucât vremurile de astăzi, cu toate greutățile prin care trecem, sunt vremurile în care vor dispărea diferențele între bogați și săraci, — și nu reprezentanții oamenilor bogați vor îndrăzni sau vor avea bunătatea să opereze această nivelare.

9. Pentru că numai partidul național-tărănesc va face deosebirea mereu între cei avuți și cei care muncesc mereu pentru alții, și nu va înceta lupta între aceste două tabere până nu se va face dreptate deplină.

Pentru lucrurile acestea și pentru multe altele făcute și nefăcute votați cu ○ roata celor mulți, săraci, care în curând vor deveni puternicii și pânitori ai vieții.

Săptămâna

Am putea-o numi foarte exact săptămâna minciunii, desmățului și ticnelii naționale. Rațiunea este de tot simplă. În nici un atât de mic interval de timp nu s'au petrecut așa de mari fărâdelegi.

Suprimarea prefectului administrativ de către ciocoiul Argetoianu, improvizat în ajunul alegerilor, ministru de interne, n'a fost decât uvertura destrăbălării.

Atribuțiile prefectului administrativ au fost trecute prefectului politic.

Se vede că la noi toate trebuiesc să meargă pe dos. Prefectul politic să facă administrație și cel administrativ, politică...

E ridicol! Dar de ce să protestăm. Acesta este ritmul nou!

Un prefect mai șugubăt, dr. Ciurdariu dela Bihor, nu s'a mulțumit numai cu atribuțiile colegului său administrativ. A pretins și retribuțiile acestuia.

cu aur, dați-le posibilitate, până nu e prea târziu, să-și câștige o pâine, căci altfel se vor întinde la cozonacii Dvoastră...

Expoziții de acestea, făcute pentru pătura suprapusă, — și accesibile exclusiv ei, — într-o vreme când banul public se pulverizează în mâna unor oameni cari își zidesc palate peste noapte și cari și-au lepădat nu de mult opincile la periferia orașului pentru a te stropi din limuzine, e — repet — o jicnire adusă unui muncitor cinstit care trăiește cu o familie numeroasă din 3 mii lei, unui profesor cinstit care primește 6 mii lei, unui magistrat cinstit sau unui ofițer tot cinstit, care primește 8 mii lei lunar pentru 30 de zile de muncă cinstită. Dar numai pentru ei. Pentru rest a cumpăra o mobilă „en vogue” cu 60 mii lei e un fleac, o nimică toată.

Foarte bine. Mobilăți-vă palatele, boieri dvoastră, ca să se poată răzbuna poporul.

Foarte natural. Intre atribuție și retribuție confuzia este atât de ușoară.

Eu cred însă altceva. Așa o fi înțeles bietul om, ritmul nou: două furi pentru o slujbă.

Dezordinea și anarhia își flutură aripile sinistre peste toată țara. Est vorba, nici mai mult, nici mai puțin ca să se disolve consiliile comunale.

Nimic nu ne mai surprinde de partea acestui guvern.

Sunt multe locuri unde nu s'a putut face altceva pentru muncitorii pământului decât să și se dea libertatea firească de a-și așeza primăria în satul lor și de a-și alege de primari și consilieri pe cine au vrut ei.

D. Iorga vrea să le ia și această libertate, ca să instaureze în loc, veșniciei și fripturisti.

Frați țărani! Luați aminte. Acesta se poate întâmpla tot sub zodia ritmului nou!

Ar fi un act de nemai pomenită în roare. Dar acum ce nu se poate. În suși d. Iorga a dat semnalul. Trebuie când prin Ploiești și văzând un manifest al partidului național-tărănesc în care se spunea că la violențele guvernului se va răspunde tot prin violențe, a dat ordin ca autorul manifestului să fie arestat imediat, ceea ce s'a și întâmplat.

Justiția n'a sancționat însă acest abuz și parchetul a găsit că nu e cazul de urmărire, punând în libertate pe autorul manifestului.

Aceasta este libertatea alegerilor trâmbitată de d. Iorga.

Noi cunoaștem astfel de fapte cunosumate sub regimurile liberale și aversescane. D. Iorga le botează: ritmul nou.

Ce ironie!

G. I. P.

REDACTOR RESPONSABIL:
BAZIL GRUIA